

belediye meclisi kararlarına karşı belediye başkanı tarafından açılacak davalarda, belediyenin kim tarafından temsil edileceği konusu (Anyasa Mahkemesi Kararı)

17.11.2020

ND 21/20

Belediye Başkanının Kesinleşen Kararlar Aleyhine İdari Yargıya Başvurabilmesinin Anayasa'ya Aykırı Olmadığı

Anayasa Mahkemesi 24/9/2020 tarihinde [E.2020/27](#) numaralı dosyada, 5393 sayılı Belediye Kanunu'nun belediye başkanının belediye meclisinin ısrarı ile kesinleşen kararlar aleyhine on gün içinde idari yargıya başvurabileceğine dair kuralının Anayasa'ya aykırı olmadığına ve itirazın reddine karar vermiştir.

İtiraz Konusu Kural

İtiraz konulu kural, 5393 sayılı Belediye Kanunu'nun 23. maddesinin (3) numaralı fıkrasıdır. Belediye meclisi kararlarının kesinleşme usulünü düzenleyen itiraz konusu kuralın da yer aldığı maddede belediye başkanının meclisin ısrarı ile kesinleşen kararlar aleyhine idari yargıya başvurabileceği belirtilmiştir.

Başvuru Gerekçesi

Dava dilekçesinde özetle; belediye meclisi kararlarına karşı belediye başkanı tarafından açılacak davalarda, belediyenin kim tarafından temsil edileceği konusunda belirsizlik bulunduğu belirtilerek kuralın Anayasa'nın 2. maddesine aykırı olduğu ileri sürülmüştür.

Mahkemenin Değerlendirmesi

Hukuk devletinin temel ilkelerinden biri de *belirliliktir*. Belirlilik ilkesi, yalnızca yasal belirliliği değil daha geniş anlamda hukuki belirliliği de ifade etmektedir. Yasal düzenlemeye dayanarak erişilebilir, bilinebilir ve öngörülebilir olma gibi niteliksel gereklilikleri karşılama koşuluyla mahkeme içtihatları ile de hukuki belirlilik sağlanabilir.

Belediye başkanının, hukuka aykırı olduğu gerekçesiyle yeniden görüşülmesi için belediye meclisine iade ettiği ancak meclis tarafından ısrar edilmek suretiyle kesinleşen kararlara karşı ne tür bir başvuru mekanizması öngörüleceği ve bu başvurunun koşullarının belirlenmesi kanun koyucunun takdirindedir.

Belediye başkanı tarafından hukuka aykırı olduğu ileri sürülen kararların yargı mercilerince denetlenmesi idarenin hukuka bağlılığını gerçekleştirmeye ve toplum menfaatinin korunmasına hizmet eder. Dolayısıyla kural kamu yararı amacına yöneliktir.

Kanun koyucunun belediye başkanının belediye tüzel kişiliğinin temsilcisi olmasından ötürü davacı ve davalı sıfatlarının birleşmesi nedeniyle işlevsiz hâle gelecek bir mekanizma getirmeyi hedeflediği söylenemez.

İtiraz konusu kuralla genel çerçevesi çizilen dava yolunun yargılama usul hukukuna temas eden teknik yönlerinin, idari yargı mercilerince içtihat yoluyla belirlenmesi öngörülebilir bir durumdur. Zira idari yargılama hukukunda, görülecek davanın türüne ve çözümlenecek uyuşmazlığın niteliğine göre

davanın taraflarının kimlerden oluşması gerektiği, söz konusu tarafları temsil etme yetkisini kimlerin kullanabileceği gibi hususlar uyuşmazlıkla ilgili mevzuat hükümlerinin yanı sıra genel yorum ve yargılama usulü kuralları çerçevesinde yargı mercilerince çözümlenebilecek meselelerdir.

Kanun'un, belediye başkanının kendisinin belediye ile ihtilaflı olduğu davalarda belediyenin temsilinin, meclis birinci başkan vekili, bulunmadığı takdirde ikinci başkan vekili veya bunların yetkilendireceği kişiler tarafından yerine getirilmesini öngören 43. madde hükmünün bu davalarda da uygulanabilir nitelikte bir hüküm olduğunun içtihat olarak benimsendiği anlaşılmıştır. Bu itibarla kuralın belirsiz olmadığı değerlendirilmiştir.

Anayasa Mahkemesi açıklanan gerekçelerle kuralın Anayasa'ya aykırı olmadığına ve itirazın reddine karar vermiştir.